

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15000/2022
26.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Фенсароши Золтан адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., које заступа Гере Тибор адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2949/21 од 13.04.2022. године, у седници одржаној 26.01.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2949/21 од 13.04.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици П 27/20 од 22.09.2021. године утврђено је право тужиоца АА на нужни део иза покојног ГГ, бишвег из ... који је преминуо ...2018. године, повређено уговором о поклону који је пред Општинским судом у Сенти оверен под бројем Ов. 10546/08 дана 16.10.2008. године, затим уговором о поклону овереним пред Општинским судом у Сенти под бројем Ов. 711/2000 дана 23.03.2000. године, уговором о поклону овереним пред Основним судом у Суботици под бројем Ов3. 2832/2012 дана 28.05.2012. године те уговором о деоби овереним пред Општинским судом у Сенти под бројем Ов. 4859/2002 дана 11.11.2002. године, који уговори су закључени између сада пок. ГГ и сада покојне ДД, као и уговорима које је ДД пренела ту имовину туженима, па су обавезане тужене да тужиоцу на име противвредности његовог нужног дела у предметној имовини солидарно исплате износ од 6.865.871,92 динара са законском затезном каматом од 29.01.2019. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 200.085,00 динара; одбијен је део тужбеног захтева за исплату разлике до траженог износа од 9.153.302,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2949/21 од 13.04.2022. године жалба тужених је одбијена, а пресуда Вишег суда у Суботици П 27/20 од 22.09.2021. године у побијаном усвајајућем делу одлуке из става 1 – 3 изреке, потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је син покојног ГГ који је са мајком тужених сада покојном ДД, закључио брак 01.06.1996. године. ГГ је био власник одређених непокретности КО ... које је са више уговора поклонио ДД. Уговори су оверени пред Општинским судом у Сенти и то Ов. 711/2000 дана 23.03.2000. године, Ов. 10546/08 дана 16.10.2008. године, Ов. 2832/2012 дана 28.05.2012. године, а са делом непокретности у корист ГГ је располагао и уговором о деоби овереним пред Општинским судом у Сенти под бројем Ов. 4859/2002 дана 11.11.2002. године. Уговором о деоби ДД је добила кућу у ... на адреси ... број .., иако је ту кућу добио поклоном од свог правног претходника, а она је чинила његову посебну имовину. За свога живота ДД је свом том имовином располагала у корист својих ћерки, овде тужених. ДД је умрла ...2012. године, а ГГ је умро ...2018. године. Покојни ГГ иза своје смрти није оставио дугове, а у вредност његове заоставштине ушла је и неисплаћена пензија и новчана средства на рачуну код Комерцијалне банке. Вештачењем је утврђено да је вредност заоставштине коју је наследио АА иза смрти ГГ 1.587.145,05 динара. Вредност имовине коју је поклонима добила тужена ББ је 12.873.509,85 динара, а вредност коју је добила ВВ је 2.445.379,04 динара.

Нижестепени судови налазе да би након смрти пок. ГГ, обзиром да осталих наследника није имао, тужилац био једини његов наследник. Вредност целокупне имовине коју би оставилац наследио износи 16.960.033,94 динара. Као наследник првог наследног реда тужилац полаже право на наслеђе као нужни наследник у висини од $\frac{1}{2}$ од законског дела, што чини износ у новчаном облику од 8.453.016,97 динара. Како је вредност наслеђеног дела који је добио тужилац 1.587.145,05 динара, то му до надомештања нужног дела следује још 6.865.871,92 динара који износ су тужене дужне да сходно члану 43. став 1. и члану 48. Закона о наслеђивању, исплате тужиоцу.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је поступљено када је усвојен тужбени захтев тужилац. Наиме, одредбом члана 43. став 1. ЗОН-а прописано је да нужном наследнику припада новчана противвредност нужног дела (облигационо право).

Чланом 48. ЗОН-а прописан је начин израчунавања висине нужног дела. Нижестепени суд је путем вештачења правилно утврдио вредност имовине покојног ГГ при чему је имао у виду вредност свих поклона које је пок. ГГ ма на који начин учинио неком од законских наследника. Пок. ДД је била супруга пок. ГГ што значи да је улазила у

круг законских наследника. Међутим, она је ту имовину отуђила у корист својих ћерки, овде тужених а имала је пре ГГ право на нужни део оптерећује имовину која је поклоњена. Та имовина је поклоњена будућем наследнику – супрузи ДД а њени наследници су тужене. Тужилац спада у круг првог наследног реда а отуђење имовине поклоном на другог наследника тужиоца не елиминише из права на нужни део у одговарајућој квоти.

Наводима из ревизије не доводи се у питање правилност нижестепених одлука. Правилно је оцењена основаност тужбеног захтева тужиоца у вези потраживања нужног дела, а висина обрачуна тј. његова вредност није оспоравана од стране тужених. Чињеница да тужени нису тестаменталне наследнице не значи да имовина коју су добиле поклоном од своје мајке, а која представља имовину пок. ГГ у погледу имовине истих не искључује тужиоца да му се из те имовине намири нужни део у новчаном облику сходно одредби члана 43. став 1. ЗОН-а. Тужене су дужне да солидарно накнаде одређену вредност висине досуђеног нужног дела, а њихове међусобне односе могу регулисати у посебном поступку. Чињеница да је пок. ДД део имовине добила путем уговора о деоби Ов. 4859/2002 не утиче на доношење другачије одлуке, јер је у нижестепеном поступку утврђено да ту имовину пок. ГГ добио путем поклона од свог правног претходника, те да се иста не може сматрати његовом заједничком имовином.

Ни остали наводи из ревизије тужених нису од таквог значаја да могу довести до другачије одлуке.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужиље нису успеле у ревизији па стога немају право на накнаду трошкова ревизијског поступка, па је одлучено као у ставу два изреке.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**